

PRZEGLĄD SPOŁECZNY

Adres Redakcji i Administracji:
KRAKÓW, ULICA AMBR. GRABOWSKIEGO L. 4
Redaktor przyjmuje codziennie od godz. 2-3.

PISMO CODZIENNE

Prenumerata: miesięcznie zł. 4.50, tygodniowo zł. 1.10.
Zagranicą miesięcznie zł. 8.50. — Konto czekowe
P. K. O. Nr. 411.375. — Ceny ogłoszeń na ostatniej str.

Brzeski apel

Zgłoszenie przez Centrolew brzeskiej interpelacji zostało poprzedzone dużą mową sejmową wodzą socjalfaszystu p. Niedziałkowskiego. W interpelacji wyliczone są jedynie razy, jakie niesforni wodzowie „opozycji” strzymali od głowy rodziny faszystowskiej. Natomiast mowa zawiera komentarze polityczne, bardzo ważne dla zrozumienia kampanji oszukańczej opozycji centrolewowej w sprawie swych brzeskich „bohaterów”.

Cała ta „zasadnicza” — jak się wyraża sam Niedziałkowski — mowa utrzymana jest w formie żalostnej skargi na brak u sanacji zrozumienia dla usług „opozycji”, w szukaniu przez kapitalizm wyjścia z „ślepego zaułka” śmiertelnego kryzysu i radykalizacji mas.

„Cyfry mówią — stwierdza Niedziałkowski — o ciężkiej śmiertelnej chorobie naszego gospodarczego i społecznego życia. I wtedy, kiedy te właśnie zagadnienia (wyjścia z „ślepego zaułka”, Red.) stają przed Polską uważalście za główne zadanie odrzucić na stronę specjalnymi i swoistymi metodami wyborczymi, które zaczynają się od słowa „Brześć” — najdoskonalsze historię odłamki klasy robotniczej i ruchu ludowego.

O, niewdzięcznicy! „Najdojrzalsi” do najpodlejszej zdrady interesów robotniczych „wodzowie” socjal i ludowo-faszystu skamla przed sanacją, aby pozwoliła im brać wydatniejszy udział w ratowaniu zagrożonych szanów kapitału — a ona daje im na to brzeską odpowiedź!

Prostujemy legendy — wola pan Niedziałkowski — jakie powstały dokoła kongresu krakowskiego centrolewu, dokoła naszej opozycji.

„Uchwały kongresu krakowskiego, uchwały skonfiskowane nie mówią panowie o odmawianiu zgody na pożyczki zagraniczne Rzeczypospolitej polskiej, one mówią tylko o odmówieniu na pożyczki dla rządu, któryby powstał z zamachu stanu...”

Gdzieżby się centrolewowa „opozycja” porwała na podobny antypaństwowy krok! Jest ona opozycją państwowotwórczą, opozycją pragnącą dobra dla sanacyjnego systemu, „opozycją — od mydlenia oczu masom i odciągania ich do walki. Zresztą w gorące opozycyjnego występowania” się burżuazji mogły zdarzyć się błędy. „Były błędy” — stwierdza pan Niedziałkowski:

„Było błędem to, że wielu naszych dawnych kolegów zgłaszało zbyteczne interpelacje, tak samo były błędy — stwierdzone i przez p. marszałka Piłsudskiego i przez p. gen. Żeligowskiego w naszym sposobie prowadzenia wojny w r. 1920. Były błędy...”

Cała mowa Niedziałkowskiego jest właśnie apelem do sanacji, aby odpuścić sobie te wzajemne błędy, aby wspólnie naprawić. Kampanja 1920 r. była źle prowadzona — poprowadźmy ją obecnie lepiej! Poprzez posiedkanie plecy Libermanów i Popiełków podajmy sobie ręce, aby wspólnymi siłami zwarcić niż dotychczas szukać w naprawie „błędów z 1920 r.” wyjścia z „ślepego zaułka”!

Taki a nie inny jest polityczny sens mowy Niedziałkowskiej sejmowej kampanji brzeskiej centrolewu. Okrzyki „Niech żyje...”, jakie w odpowiedzi na ró-

Powódź redukcji zalewa cały kraj

Oto gwiazdka świąteczna faszystu

Fabryki milkną...

Fabryka wyrobów żelaznych Herzfeld i Victorins na Pomorzcu, wskutek braku zamówień, została zamknięta na przeciąg 6-ciu tygodni. 600 robotników zostało bez pracy. A zdradziecki „Robotnik”, organ C. K. Wistycznych faszystów skamle do rządu, by wpłynął jakoś na fabrykantów i w ten sposób wstrzymał redukcje na okres zimowy.

Redukcje u kolejarzy

Warszawa, 14.XII. 30. Wczoraj w godz. południowych zawiadomiono robotników działu drogowego Warszawa-Główna i Warszawa-Podmiejska (Włochy i inne), że z dniem 1 stycznia 1931 r. zostają zredukowani. Redukcja ta dotknęła zgórą 700 robotn. Rozgorzenie wśród robotników ogromne. „Rząd robi oszczędności budżetowe na naszych żołądkach” — mówią zredukowani. W rozmowie między sobą robotnicy wyrażają poglądy, iż trzeba wystąpić do walki przeciwko redukcjom. Robotnicy mówili również o konieczności wystąpienia wspólnie z robotnikami innych gałęzi przemysłu, zagrożonych tą samą klęską redukcji. Charakterystyczne że w rozmowach między sobą wielu robotników mówiło: „Kapitałiści twierdzą, że muszą re-

dukować, bo nie mają rynku zbytu dla swoich towarów. Niech oddadzą robotnikom władzę! My znajdziemy wyjście z kryzysu”.

Wszystkie te poszczególne głosy są niezmiernie symptomatyczne dla nastrojów, nurtujących masy.

Redukcje w Łodzi

Po zamknięciu fabryk Grohmana i Scheiblera i całego szeregu innych fabryk zostały u nieruchomione zakłady Poznańskich. Nowych kilka tysięcy robotników w przededniu świąt znajdzie się na bruku.

Nowe ataki na robotników „Parowozu”

Po odparciu redukcji 226 robotników „Parowozu” w Warszawie, dyrekcja przypuszcza nowy szturm. Fabryka ma być po raz drugi w tym roku zamknięta w celu „remontu” na parę tygodni, a 1000 robotników zwolnionych na przymusowy i głodowy urlop. Pozatem nie wyrzeka się ona swego planu redukcyjnego. Ale rozkłada go na „raty” i zaczyna od słabszego ognia. Wymówiła pracę 70 urzędnikom i na „osłodę” zwolniła też dwóch inżynierów.

Parowoziaczy muszą ścieśnić

szeregi walki i dać odpór zakusom dyrekcji w jeszcze bardziej stanowczej formie, niż to uczynili parę tygodnie temu.

Robotnicy odparli redukcję u Giszego na Śląsku

Na zapowiedzianą przez dyrekcję huty i kopalni Giszego na Górnym Śląsku robotnicy odpowiedzili zdecydowaną postawą. Potężne oburzenie i gotowość do walki zmusiły dyrekcję do odroczenia redukcji 1000 robotników. Robotnicy muszą wiedzieć, że dyrekcja fabryki Giszego odroczyła redukcję jedynie ze względu na bojową postawę robotników. Robotnicy muszą być przygotowani do odparcia nowych ataków.

Boncy związkowe na Górnym Śląsku paktują...

W związku z układami pomiędzy przemyślcami a przywódcami socjalfaszystowskich związków zawodowych w sprawie nowej umowy górniczej, kopalnie górnośląskie zamierzają przeprowadzić od nowego roku „pewne” redukcje załogi robotniczej. Akcja robotników Widziewskiej Manufaktury, którzy swoją bojową postawą odparli ataki kapitalistów, powin na być przykładem dla górników.

Zwycięski strajk robotników kamieniołomów

U nas w Pińskiem, w miejscowości Klesów 500 robotników kamieniołomów przystąpiło do strajku z żądaniem zaległości zarobkowych od 4-eh miesięcy.

Bebesowska kanalja — sekretarz miejscowego związku zawodowego zgodnie z interesami kapitalistów, zalecał robotnikom na zebraniu za-

cisnąć mocniej pasa, zrzec się walki o wypłacenie zarobków. W odpowiedzi na to robotnicy wygizdali i przepędzili z zebrania sprzedawczyka i agenta fabrykanckiego.

Kamieniarze 7 dni uparczywie i solidarnie wytrwali w strajku, który dzięki temu zakończył się całkowitym zwycięstwem.

Na tartaku w Dąbrowcu 100 robotników ogłosiło strajk, żądając wypłacenia zaległości zarobkowych. Strajk trwał 5 dni i został złamany przez łamistrajków, rekrutujących się z pośród żydowskich faszystów tak zw. „babulów”.

Ataki na robotników w monopolach państw. Odpowiedzią robotników — strajki w Warszawie i Radomiu

Dyrekcja Monopoli Państwowych nie chce wypłacić w tym roku 13 pensji, wypłacanej od kilku lat robotnikom fabryk monopolowych.

Wywołało to wśród robotników fabryk warszawskich oburzenie i kilkugodzinną demonstrację.

Na znak protestu przeciwko decyzji Dyrekcji zastrajkowali robotnicy zatrudnieni w monopolu spirytusowym w Warszawie.

Donoszą nam, że strajk wybuchł również w monopolowych fabrykach wyrobów tytoniowych Warszawa-Miasto ul. Dzielna oraz Warszawa-Ochota ul. Kąlska.

Przyczyną strajku jest odmowa Ministerstwa Skarbu wypłacenia robotnikom 10-dniówki dodatkowej rok rocznie wypłacanej robotnikom tytoniowym przed Bożem Narodzeniem.

Strajkują wszyscy robotnicy monopolu tytoniowego i spiry-

tusowego. Strajk jest odpowiedzią na próbę dyrekcji znizienia o połowę należnej robotnikom 13-tej pensji. Robotnicy walczą o wypłacenie im „trzynastki” w dotychczasowej wysokości.

Monopol tytoniowy i spirytusowy, są przedsiębiorstwami, które przynoszą wielomiljonowe dochody.

Atak dyrekcji wywołał wielkie oburzenie wśród robotników monopolu, którzy zdecydowali się atak ten odeprzeć.

zgi wznosili spodleli bohaterowie centrolewu pozostał na ich wargach i o Brześciu w zmiennej postaci silniejszego niż dotychczas płaszczenia się przed sanacyjnymi „zwycięzcami”, dawanie im na każdym kroku wodów swej państwowej lojalności oraz wprasania się do czynniejszego współdziałania w przygotowaniach do naprawy błędów z 1920 roku”.

Toteż masy pracujące nie dadzą się uwieść rzeczonyj przez socjalfaszystów brzeskiej telegdzie „umęczenia”. Sprawdzą ją one „Brześć” do właściwych dlań rozmiarów kłótni i sporów wewnątrz obozu faszystowskiego, które na gruncie zastrajającego się kryzysu i rosnącej groźby dla faszystu radykalizacji mas przyjęły brzeskie formy — tyle. Oszuści socjalfaszystow-

scy chcą tworzoną przez siebie „legendą brzeską” przysłać wszystkie odsady i szalbierstwa dokonywane codziennie wobec przeciwdziałających się faszystowi robotnikom i chłopom.

Rozbijemy tę nędzną legendę, aby masy pracujące wyraźniej mogły dojrzeć łotrowski występowanie się socjal i ludowo-faszystów — sanacyjnemu systemowi.

246.591!

Znowu o 17.258 więcej bezrobotnych

3.000 ROBOTNIKÓW DZIENNIE — NA BRUK.

Według danych PUPP-a, liczba bezrobotnych wzrosła w ciągu ostatniego okresu sprawozdawczego o 17.258 osób. Ogólna liczba „oficjalnych” bezrobotnych wynosiła już 13 grudnia 246.591.

Codziennie średnio 3000 nowych robotników zostaje wyrzucenych z pracy, co razem z rodzinami daje dziennie

12.000—15.000

osób pozbawionych wszelkiego zarobku.

Mówi o tem sama sanacyjna statystyka.

W rzeczywistości jednak wzrost bezrobocia jest jeszcze silniejszy, a cyfra bezrobotnych o wiele większa od oficjalnych danych PUPP-a.

Sąd okręgowy Wydział IV karny na posiedzeniu niejawnym w dniu 16-go grudnia 1930 r. po wysłuchaniu zdania Prokuratora Sądu Okręgowego, wydał następujące postanowienie: Zatwierdza się po myśli § 489 austr. pr. k. zarządzoną przez Prokuratora Sądu okręgowego w Krakowie dnia 12. XII. 1930 r. a wykonaną przez Starostwo Grodzkie w Krakowie w dniu 12. XII. 1930 r. konfiskatę czasopisma „Przegląd Społeczny” Nr. 17 z daty 12. XII. 1930 r. z powodu treści artykułu, zamieszczonego na stronie 4-eh pod napisem „Zamknięcie Związku zawodowego robotników drzewnych w Warszawie” a to od słów „walczy” do słów „robotniczo-chłopski”, albowiem treść tego artykułu zawiera znamiona występku z § 205 u. k. Zakazuje się dalszego rozszerzania skonfiskowanej treści powyższego artykułu. Zakaz ten ma być ogłoszony w Dzienniku urzędowym, oraz w przepisanej formie w najbliższym numerze czasopisma „Przegląd Społeczny”. Cały nakład skonfiskowanego pisma ma być zniszczony. Natomiast uchyla się konfiskatę rzeczonyj czasopisma z powodu treści artykułu zamieszczonego na stronie 1-eh p. t. „Otwarcie usanowanego sejmku” od słów „Przez rządem” do słów „i wojny”, od słów „Niech żyje” do słów „proletariatu”, od słów „na cześć” do słów „robotniczo-chłopskiego”, albowiem treść powyższego artykułu, jest opisem zajść podczas otwarcia sejmku, nie podlega konfiskacie. Przewodniczący: S. O. M. Piłarski. Protokolant: S. Strawiński.

Sąd okręgowy Wydział IV karny na posiedzeniu niejawnym w dniu 17 grudnia 1930 r. po wysłuchaniu zdania Prokuratora Sądu Okręgowego, wydał następujące postanowienie: Zatwierdza się po myśli § 489 austr. pr. k. zarządzoną przez Prokuratora Sądu Okręgowego w Krakowie dnia 12. XII. 1930 r. a wykonaną przez Starostwo Grodzkie w Krakowie w dniu 13. XII. 1930 r. konfiskatę czasopisma „Przegląd Społeczny” Nr. 18 z daty 13. XII. 1930 r. z powodu treści artykułu, zamieszczonego na stronie 2-eh pod napisem „Cuda wyborcze” od słów „dotąd” do słów „do Komisariatu P. P.”, od słów „z pomiędzy” do słów „Komisarjacie P. P.” i od słów „przyczem siedemnastletni” do słowa „przytomności”, albowiem treść tegoż artykułu zawiera znamiona występku z §§ 488, 493. u. k. i art. V ustawy z 17. XII. 1862. Nr. 8. Dzup. Zakazuje się dalszego rozszerzania skonfiskowanej treści powyższego artykułu. Zakaz ten ma być ogłoszony w Dzienniku urzędowym, oraz w przepisanej formie w najbliższym numerze czasopisma „Przegląd Społeczny”. Cały nakład skonfiskowanego pisma ma być zniszczony. Przewodniczący: S. O. M. Piłarski. Protokolant: S. Strawiński.

ROBOTNICZY I CHŁOPI popierajcie swój organ!

O wyjście z kryzysu

Kryzys gospodarczy przybiera na sile z dnia na dzień. Potęguje się on w skali międzynarodowej, obejmując dziś już cały świat kapitalistyczny wraz z duszącymi się z nadmiaru złota Stanami Zjednoczonymi. Ale **najsilniejszy** — i to stwierdzają nawet przedstawiciele „Lewjantana” jest on u nas, w **Polsce**, która — będąc najstarszym ogniwem kapitalizmu — najgłębiej objęta została przez potężne wstrząsy kryzysu gospodarczego.

Kryzys obecny jest o wiele silniejszy, niż kryzys w 1925/6 roku. Ogarnął on teraz nie tylko przemysł lekki, lecz również ciężki, który najdłużej opierał się kryzysowi. Jesień — okres sezonu dla szeregu gałęzi przemysłu — przyniosła tylko słabą i krótkotrwałą poprawę w przemyśle węglowym i włókienniczym. Dziś cały przemysł włókienniczy żyje pod znakiem potężnych redukcji; położenie jego jest katastroficzne. Węgiel jest wypierany — mimo swej dumpingowej ceny — przez konkurencję zagraniczną z rynków światowych.

Hutnictwo żelazne, w znacznym stopniu dzięki zamówieniom sowieckim, ucierpiało mniej od kryzysu, niż inne gałęzie przemysłu, ale mimo to spadek produkcji już jest wielki:

I półrocze 1929 r.

surówka żel.	stal zlewna
418 tys. ton	862 tys. ton

I półrocze 1930 r.

surówka żel.	stal zlewna
290 tys. ton	722 tys. ton

W drugim półroczu wskaźnik produkcji dalej spada. Nawet Rządowy Inst. Konj. przewiduje znaczne pogorszenie stanu hutnictwa w najbliższych miesiącach. Zapowiedziane redukcje, o których pisaliśmy w naszym piśmie, są widocznym tego znakiem. Przemysł **budowlany i szklany**, znajdują się w całkowitym zastojem. Szczególnie ostre formy przybrał kryzys w **rolnictwie**.

Rządowe „zapomogi” i ulgi dla przemysłu polityka **dumpingowa** nie są w stanie utrzymać pozycji przemysłu polskiego na rynkach zagranicznych. Wszelkie ochronne barjery celne, podwyższone tak chętnie przez rząd, wywołują wzrost drożyzny ale nie mogą zabezpieczyć „rodzimego” przemysłu przed konkurencją zagranicą. Obniżka płac roboczych, wzrost bezrobocia, olbrzymie podatki prowadzą do dalszego zwięźnienia pojemności rynku wewnętrznego. Kreugerowska pożyczka zagraniczna — to tylko drobne

w stosunku do rozmiaru potrzeb zastrzyki

Wymowę tej straszliwej sytuacji nad głową dla bezrobotnych zainteresowani są zarówno sami bezrobotni, jak i ci robotnicy, którzy pracują. Muszą wszędzie powstawać i centralizować się komitety bezrobotnych. **Musi istnieć i wzmacniać się jednolity front walki bezrobotnych i pracujących.**

Wszystkie te proponowane „wyjścia” prowadzą do ulżenia burżuazji w dobie kryzysu przez przerzucenie ciężaru jego na masy pracujące. To burżuazja robi — ale kryzys rośnie nadal. Nawet wśród burżuazyjnych polityków rosną nastroje beznadziejności, nawet wśród nich słychać głosy, że z kryzysu dzisiejszego nie ma wyjścia. A w masach rośnie wola do wyjścia z kryzysu, rozlegają się potężne głosy: dość kryzysu! Skonczyć z nim.

Bezrobocie rośnie jak lawina

W walce o pracę, chleb i dach nad głową dla bezrobotnych zainteresowani są zarówno sami bezrobotni, jak i ci robotnicy, którzy pracują.

Muszą wszędzie powstawać i centralizować się komitety bezrobotnych.

Musi istnieć i wzmacniać się jednolity front walki bezrobotnych i pracujących.

Naczelne hasła tej walki — to: **Zapomogi dla wszystkich bezrobotnych przez cały czas bezrobocia w wysokości utraconego zarobku. Podniesienie o 100% obecnego zapomogi. Opał bezpłatny na zimę. Jednorazowa zapomoga zimowa w wys. 100 zł. 7-godzinny dzień pracy (6 godzin dla młodzieży i tam, gdzie praca jest wyjątkowo ciężka**

i niezdrowa) — jak w ZSRR — dla zwiększenia liczby pracujących. Walka z redukcjami i racjonalizacją kapitalistyczną. — Zwykła płac

Przedewszystkiem jednak robotnicy pamiętać winni o jednym: bezrobocie będzie istniało dopóty, dopóki będzie istniał kapitalizm.

Drożyzna szaleje...

Chcą narzucić podwyżkę gazu

Wobec ogromnego wzburzenia mas podwyżka tramwajów została **narazie odroczone**, wobec czego Endecko-sanacyjno-BB-sowska spółka rządząca w magistracie warszawskim, usiłuje jeszcze bardziej przydusić masy robotnicze i warstwy drobniomieszczanstwa w Warszawie — i zamiast 2 mil. osiągnąć 8 milionów.

Jednocześnie dla oszukania prasa endecka, sanacyjna i BB-sowska podnosi hałas niby „przetestując” przeciw tej podwyżce.

I zapalki podrożają

Przewidziana w nowej umowie zapalczonej podwyżka cen

nędznych zarobków lub zasiłków, ma co miesiąc dopłacać jeszcze kilka złotych. W ten sposób Endecko-sanacyjno-BB-sowska spółka, rządząca w magistracie warszawskim, usiłuje jeszcze bardziej przydusić masy robotnicze i warstwy drobniomieszczanstwa w Warszawie — i zamiast 2 mil. osiągnąć 8 milionów.

Jednocześnie dla oszukania prasa endecka, sanacyjna i BB-sowska podnosi hałas niby „przetestując” przeciw tej podwyżce.

I zapalki podrożają

Przewidziana w nowej umowie zapalczonej podwyżka cen

zapalek wkrótce wejdzie w życie. Umowa ta znajduje się już w sejmie i nie ulega najmniejszej wątpliwości, że zostanie przez sanacyjny sejm uchwalona. Cena zapalek zostanie więc wkrótce podwyższona o 25%.

Pudełko zapalek będzie kosztować

10 i 13 groszy.

Szerokie warstwy mas pracujących będą podwyższoną ceną na zapalki opłacać zwiększone zyski rządu i kapitału. Podwyżka cen na zapalki ma bowiem zwiększyć zysk zapalczonego o 18.217.000 zł., z czego 13.300 tys. otrzyma rząd a 4917 tys. — kapitał szwedzki.

Brześć i jego bohaterowie

Z wielkiej burzy — mały deszcz

O Brześciu — dużo wrzawy. I w prasie socjalfaszystowskiej i na zgromadzeniach. Czego tylko nie zapowiadali oszuści centrolewu w związku z „Brześciem”! A tymczasem z wielkiej burzy — mały deszcz. Endecy i centrolew wnoszą wnioski nagłe w Sejmie. Sanacja je utrąca. Występuje socjalfaszysta Czapiński i skarży się, że sanatozy uniemożliwiają mu wyciągnięcie brzeskich faktów. Występuje p. Niedziałkowski i prosi, aby mimo wszystko dopuszczono jednak do dyskusji. A gdy te minorowe próby nie skutkują — ograniczają się do złożenia **interpelacji**. Nawet nie spróbowali pisać głośniej przeciwko sanacji. Bo grunt, panie dzieciu: praworządność. Przyjemność wynoszenia przez straż pozostawiamy — posłom komunistycznym. My w granicach przeworządności — **interpelujemy**.

Co mówi interpelacja o p. Libermanie

J. Las.

Po spisie wszystkich więźniów brzeskich z wylczeniem ich tytułów oraz skargi na „bezprawność” postępowania władz — podaje interpelacja następujące szczegóły o brzeskich przejęciach p. Libermana — jak go tytułuje interpelacja, b. posła na sejm, obrońcę legionistów w Marmaroszu-Sziget, prokuratora sejmowego w sprawie Czechowicza

„Aresztowanego Dr. H. Libermana w drodze poza Siedlceami asystującemu władze policyjne i żandarmerja zbiły do nieprzytomności. W pewnym momencie eskortujący komisarz P. P. zatrzymał auto, nakazał Dr. Libermanowi wysiąść z niego. Dr. Liberman został zagnany kolbami żandarmerji do lasu. Gdy stanął w lesie przed komisarzem P. P. ten ze słowami: „dlaczego, drabnie, nie idziesz gdzie cię wolam” uderzył go dwa razy w kark. Dr. Liberman padł na ziemię, a wówczas własnym jego płaszczem obwinął mu głowę, zdarło z niego ubranie i wśród wycisków i krzyków „ty śmiecz oskarżać Czechowicza, ty śmiecz podnosić głos przeciwko Panu Marszałkowi”, zbito go do nieprzytomności, zadając mu dwadzieścia przeszło krwiawych ran.”

„Bójcie się Boga”..

O podobnych przygodach endecy **Popiela** czytamy w interpelacji, co następuje:

„Gdy p. Popiel, na rozkaz kapitana, wszedł na próg ciemnego pokoju, porwany został przez kilka rąk. Rzucano go na stół. Na krzyże narzucono mu mokrą płachtę, a gdy krzyknął: „bójcie się Boga”, — otrzymał pierwsze uderzenie jakimś żelaznym narzędziem, prawdopodobnie stemplem od karabina i słyszał głos: „to za Sikorskiego, to za Żymirskiego”. Uderzeń takich otrzymał p. Popiel co najmniej trzydzieści. W trakcie bicia bowiem zemsta. Towarzyszący tej egzekucji kapitan odezwał się do skatowanego: „cieszyć się, że tak mało, następnym razem Marszałek Piłsudski każe kulić w leń”.

W podobny sposób pobici zostali pp. Bągiński i Korfany, poszturchany ponadto przez żandarmerja został Dr. Pułtek i Barlicki.

Wspólne przejście Libermana i Popiela

W dalszym ciągu czytamy w interpelacji:

„W pierwszych dniach października 1930 r. Dr. Liberman i p. Popiel przeprowadzeni zostali do celi na dole, w której odbywały się normalne rewizje. Wprowadzeni tam Dr. Liberman i p. Popiel przekonani byli, że czekają na wykonanie na nich egzekucji. Po chwili usłyszeli donośny głos: „odwrócić się do ściany” i dwukrotny suchy trzask, jakby dwa wstrząsły. W najwyższym przedśmiertnym zdenerwowaniu czekali teraz na swą kolej. Znowu zabrzmiał głos: „odwrócić się do ściany”, byli przekonani, że nastąpią strzały. Skończyło się tylko na rewizji.”

Per „ty” do b. dygnitarzy

Na metody, stosowane wobec wszystkich więźniów brzeskich zali się interpelacja w sposób następujący:

Do ludzi, zajmujących wysokie stanowiska w społeczeństwie polskim, zarówno żandarmerji, jak i oficerowie odzywali się z reguły przez „ty”, obrzucali ich najordynarniejszymi wyzwiskami i używali do najbardziej ciężkich i ordynarnych robót. Witos, podpułkownik W. P. w rezerwie Dr. H. Liberman, Dr. Pragier i inni używani byli do **czyszczenia szmat lub krótką miotką**, a więc prawie gołymi rękami, **ustępów**, do mycia podłóg i kurytarzy pod nadzorem żołnierzy. Za łada przestępstwo regulaminu więziennego stosowane były nieludzkie kary dyscyplinarne.

Ciemnica, do której wrzucano poszczególne aresztowanych w odosobnieniu, nie dając im nawet kubła

dla spełnienia naturalnych potrzeb — twarde łóżce, wreszcie post, w czasie którego podawano jedynie trochę chleba i ciepłą osoloną wodę.

Gdzie wróg?

Przytoczyliśmy wszystkie najważniejsze fakty brzeskie, tak, jak je podała żalająca się na „bezprawie” interpelacja socjalfaszystowska. Warunki, w jakich sanacja „leczyła” niesfornych wodzów Centrolewu z „abercacji myślowej” — były twarde — to fakt. Lecz czy o podobnych i jeszcze okropniejszych faktach nie słyszają robotnicy i chłopci od lat? Prawda: Metody te miały miejsce nie wobec byłych przesów ministrów, nie wobec najgorliwszych obrońców kapitalizmu, **lecz wobec robotników i chłopów, wobec lewicowych działaczy**.

Jednak o tych wszystkich metodach, które miały i mają miejsce od samego początku — głośno i cicho w prasie socjalfaszystowskiej. Dlaczego? Dlatego, że odbywały się one i nadal odbywają za zgodą i wiedzą tych byłych ministrów i dzisiejszych więźniów brzeskich, dlatego, że stosowane są wobec **wspólnych sanacji i centrolewu wrogów klasowych**.

A w stosunku do nich wszelkie „bezprawia” są **prawem**.

„Niech żyje...”

Są jednak fakty z pobytu brzeskiego, o których interpelacja wstydliwie milczy. Są to znane okrzyki „Niech żyje...”, wnoszone podczas „brzeskiego leczenia” przez socjal i ludowofaszystowskich bohaterów. Wiedzą oszuści — dlaczego o tem wstydliwie piszą. Tak nisko bowiem jak ich bohaterzy brzescy, nie upadł żaden robotnik i chłop nawet w obliczu sroższych... taktów. Zachowanie się Witosów i Barlickich, Popielów i Libermanów odzwierciedla **zgniłą klasę, do której należą**.

„Brześć — to nie bohaterstwo.

„Brześć” — to zgnilizna wszystkich części rozkładającego się obozu burżuazyjnego.

Zewsząd o wszystkim

Kapitalistyczne zabezpieczenie: 8 zabitych, 17 rannych.

Tuluza, 18. XII. (PAT). W okolicach miasta, w jednej z fabryk przetworów chemicznych, nastąpił wybuch, skutkiem którego 7 robotników zostało zabitych, a 10-ciu odniosło rany.

Ryga, 17. XII. (PAT). W kamieniołomach pod Rygą wydarzył się w dniu dzisiejszym nieszczęśliwy wypadek. Podczas zakładania naboju przez robotników nastąpił niespodziewany wybuch, przyczem jeden robotnik został zabity, 7-miu zaś ciężko rannych.

Polcja Mac Donalda morduje masowo robotników hinduskich. W Patua (Indje) policja, rozpraszając demonstrantów, dała salwę. Są zabici i ranni.

Odprawa dla spekulantów na zniżkę ezerwońca. Władze sowieckie zamknęły oddział władzyostockiego banku koreańskiego oraz nałożyły nań grzywnę w wysokości 2.600.000 rubli za nielegalne transakcje walutowe.

Banki bankrutują. Nowy Jork Trzy mniejsze banki w środkowo-zachodniej części kraju zamknęły swe kasy. W jednym z nich mianowicie w Ban-

ku Stanowym w Elroy w stanie Wisconsin złożone były depozyty na sumę 450.000 dol.

Nowy York, 17. XII. (PAT). Zamknięto dziś 17 banków lokalnych, 10 z nich znajduje się w stanie Arkansas.

Nowy York, 18. XII. (PAT). W dniu wczorajszym zamknięto ogółem 20 banków regionalnych.

Za pieniądze dla bezrobotnych i inwalidów dodatki, żakiety i fraki dla urzędników ministerjalnych. W parlamencie węgierskim w czasie dyskusji nad zużytkowaniem funduszu bezrobocia i funduszu zapomogowego, wyszło na jaw, że z funduszu zapomogowego zginęło 80.000 pengő, a z funduszu dla inwalidów 70.000 pengő, które nie zostały użyte dla inwalidów, lecz kierujący urzędnicy ministerstwa dostali pojąjennie dodatki. **Z pieniędzy, przeznaczonych na bezrobotnych, brak 80.000 pengő.** Za pieniądze te zostały kupione żakiety i cylindry dla urzędników ministerstwa

Masowe aresztowania komunistów. Durban (PAT). W związku z wczorajszymi rozruchami, aresztowano tu 20-u komunistów krajowców.

Sanacyjny budżet w oświetleniu min. Matuszewskiego.

„Kryzys nie jest przejściowym. Nowe odkrycie: „Gorączka spożywcza” — przyczyną kryzysu.

Rozwijając kapitalistyczną racjonalizację. Budżet jest nierealny i budżetu wojska zmniejszać nie można. „Pomoc dla rolnictwa” — podwyżką cen zboża. „Zdrowy rozsądek” — jako wyjście z kryzysu. . .

P. Min. Skarbu pułk. Matuszewski wygłosił w sejmie ekspozycję budżetową. Przemówienie w części wstępnej stwierdza, że budżet musiał być nieco zmniejszony, wskutek kryzysu.

W r. ub. wydawać się mogło, iż gospodarcze przesilenie światowe ma charakter raczej przejściowy. Dziś trudno byłoby stwierdzić, że gospodarczy kryzys światowy jest wywołany fi-tylko przez czynniki natury przejściowej. Sumienna obserwacja skłania raczej do wniosków przeciwnych.

Następnie w bardzo śmęlnym tonie potwierdza p. minister, że sytuacja gospodarcza świata jest b. ciężka.

Gdzie źródło tego kryzysu? Naiwność odpowiedzi pułk. Matuszewskiego — horyzont „Oazy”, jaki z odpowiedzi tej przebiega, widać z następnego „objaśnienia”:

„Stara prawda mówi jedno: aby się bogacić, aby się rozwijać, trzeba wytwarzać więcej, niż się spożywa. Zasadą ta obowiązuje jednakże warsztat, naród, ludzkość. Otóż jest faktem niewątpliwym, iż w ciągu szeregu lat ludzkość wzięta jako całość spożywała więcej, niżli wytwarzała. Lata nędzy ludów Europy 1914—1918 były zarazem okresem notwornej, niebywałej konsumpcji.”

Oto jest zdaniem moim, istotna przyczyna dzisiejszego kryzysu. Ten, kto konsumuje przez pewien okres czasu więcej, niżli wytwarza — ten musi później niżyć swoją konsumpcję, odpościć dni marnotrawne.”

Czyli dziś trzeba mniej konsumować, bo się w latach wojny jadło za dużo. Kto ma mniej konsumować — wiadomo.

Mówiąc o położeniu gospodarczym Polski, stwierdza p. min., że

„opłata towarów sprowadzanych z poza granic i spłata długów obywatelom wymaga wciąż jeszcze więcej pienię-

dzy, niż otrzymujemy od obcych za nasze towary i usługi.

O jakich to usługach mowa — p. pułkownik?

Następnie konstatuje on, że budżet — o którego wysokości pisaliśmy już — jest za wysoki i będzie zadaniem wspólnie rządu i izby urealnić go.

Czym kosztem? W żadnym wypadku nie — wojska:

„Są niewątpliwie tacy, którzy odpowiadają bez wahania — na wojsku. Są to ci, których gorzka nauka historii niczego nie nauczyła. Nie na wiecach bowiem i w rezolucjach, uchwalanych po kongresach, nie w pochodach ulicznych, ani tłuczeniu szyb — ale tu właśnie w budżecie wojskowym, wyraża się realnie wysiłek państwa ku zapewnieniu sobie bezpieczeństwa i pokoju.”

Pokoju — panie pułkowniku?! Czyżby?

Z położenia Polski wyciąga on 2 wnioski:

Musi być przez wszystkich uczyniony maksymalny wysiłek, aby koszty wytwórczości nie zwyczajowały. Co więcej — stopniowe i rozumne ograniczenie kosztów produkcji jest najbardziej pożądanym postępem.”

Ograniczanie kosztów produkcji, znaczy: zmniejszenie płac, racjonalizację produkcji.

Drugi wniosek: „konieczna jest pomoc rolnictwa” t. j. pomoc obszarnikom i bogatym chłopom.

Zwrot cel przy wywozie produktów rolnych t. zw. popularnie premie wyniosły w ciągu roku 38,5 milj. zł. Ułgi podatkowe dla rolników — zmniejszyły wpływ do Skarbu Państwa, skromnie licząc o 47 milj. zł. Razem świadczenia Skarbu na rzecz rolnictwa wyniosły w ciągu minionego roku gospodarczego 85,8 milj. zł.

Stwierdzić tu wypada, iż wysiłek uczyniony w kierunku utrzymania cen zboża na poziomie powyżej ceny rynku światowego uwięziony został w jesieni r. b. pełnym powodzeniem. Cena wewnętrzna zbóż w Polsce jest o całkowitą prawie wysokość premii wyższa od cen rynku międzynarodowego. Pieniądze wydane na ten cel nie zostały zmarnowane.

Masy robotnicze płaciły za chleb drożej, niż zagranicą — pieniądze nie zostały więc zmarnowane.”

Bezrobotni walczą. Demonstracje w Sosnowcu.

W związku z szalonym wzrostem bezrobocia w całym kraju — wzmagają się walki bezrobotnych.

17-go b. m. odbyła się demonstracja bezrobotnych przed magistratem w Sosnowcu. Bezrobotni domagali się wypłaty za-

silków. Rozpędzeni przez silne oddziały policyjne zbrali się ponownie bezrobotni przed biurom PUPP-u. Również i tutaj policja rozpraszala bezrobotnych, którzy — jak podaje „IKC.” — „usiłowali stawić opór”.

legitymowania się legitymacją poselską poseł Kunkiel został odstawiony do więzienia. W chwili aresztowania — jak podaje „I. K. C.” — robotnicy komuniści chcieli go odbić — lecz zostali rozpędzeni”.

Ani grosza podatku rządowi kapitału.

POD TEM HASŁEM DEMONSTRUJĄ MASY UCISKANE.

W porcie Durban, w południowej Afryce, tłum kafrów-murzynów demonstracyjnie spalili tysiące podatkowych nakazów płatniczych. W ten sposób masowo odmawiają płacenia haraczmu imperjalistycznym rządowi an-

gielskim. Następnie w liczbie wielu tysięcy urządzili pochód z czerwonym sztandarem. Policja szarżowała. Na placu walki pozostał jeden zabity i 15 rannych.

Unszlicht

dawny wódz SDKP. i L. — wiceprezesem Gosplanu

Wiceprezesem Komisji planowej został mianowany Unszlicht, Polak, jeden z byłych wodzów S. D. K. P. i L.

NOWYM AMBASADOREM ZSRR. W BERLINIE został mianowany Chińczuk, znany ekonomista sowiecki.

Wrzenie rewolucyjne zalewa Hiszpanię

Pod obuchem strajków i zbrojnych wystąpień robotników i chłopów drży w posadach dyktatura

Masy pracujące Hiszpanji dość już mają kryzysu, bozrobocia i nędzy. Dość już mają dyktatury feodałów i kapitału. Strajki powszechne wybuchły w Barcelonie, Walencji, Seville, Saragossie i w dziesiątkach innych miast, głównie przemysłowych. W Bilbao zostały piekarnie uruchomione przez wojsko, bo robotnicy pomimo teroru, nie chcą stawać do pracy. W miastach Elda, Monever, Nevelda i Abcante strajkujący przerwali komunikację kolejową i telegraficzną. W Walencji strajkujący robotnicy zabili 3 wyższych oficerów. W Saragossie — 10 żandarmów. W San-Sebastian tramwajom towarzyszą konwoje policyjne. Ludność kładzie się w poprzek szyn, by ruch zatamować. Trwają tam walki ludu z policją i wojskiem, podobnie jak w Bilbao i Santanderze.

RZĄD OGŁOSIŁ STAN OBLĘŻENIA W CAŁYM KRAJU.

W ten sposób chce zdusić walki. Wojsko jest niepewne. Wojsko się rozkłada. Żołnierze bratają się z ludem rewolucyjnym. Sprowadzane są posiłki z Maroka i Legja cudzoziemska. Te formacje najemne, wraz z żandarmerją i policją może lepiej potrafią dławić walkę wywołaną robotników i chłopów.

PAT o walkach w Hiszpanji.

Przed kilku dniami Pat rozesał wiadomość, że w Hiszpanji w San-Sebastian jać się „ekstremiści” napadli na gubernatora. Przeczem Pat nie omieszkał dodać, że ci „ekstremiści”... walczyli z robotnikami.

Do onegdajszego biuletynu Pata zbłądziła, zdaje się, jeszcze jedna depesza z San-Sebastian, omawiająca ten sam wypadek. Ie coś się okazuje? Nie byli to żadni „ekstremiści”, którzy walczyli z robotnikami, ale komuniści ci usiłowali zawiązać prefekturą policji.

Mamy tu jaskrawy, przykład wiarygodności Patowych informacji z

PARTJE SOCJAL-FASZYSTOWSKIE W STRACHU PRZED REWOLUTĄ MAS, ZDRADZIECKO MANEWRUJĄ, BY JAKNAJSZYBCIEJ STŁUMIĆ RUCH.

Już strajki na tle ekonomicznym, które wybuchły tego lata i na jesień nabrały odrazu, według słów posta hiszpańskiego w Warszawie, charakteru politycznego i rewolucyjnego i były kierowane przez komunistów.

A przywódcy socjalfaszystowsy? Oto jak ich chwali tenże poseł:

„Ponieważ w tonie mas robotniczych poza grupami komunistycznymi znajdują się już ośrodki przeciwnie, kierowane przez socjalistów, zarysowuje się więc tam ruch przeciwstrajkowy, który bezwzględnie przeszkadza rozwinięciu się w całej pełni ruchów rewolucyjnych, jakie właśnie przy pomocy tych strajków, chcieliby osiągnąć zrewolucjonizowani robotnicy”

A co zapowiada dyplomata hiszpański?

„Zbyt delikatnie i ze zbyt wieloma względami zachowano się względem nich dotychczas ze strony władz hiszpańskich. Teraz jednak to się musi skończyć...”

Republikanie usiłują spacyfikować ruch rewolucyjny, zepchnąć walkę o rząd robotniczo-chłopski na tory żądania republik burżuazyjnej.

„Szerzący się coraz bardziej komunizm absorbuje jego przeciwników w większym jeszcze stopniu, niż niepowodzenia polityki i gospodarki rządu.”

Faszystowska Polonja „pisze o tem melancholijnie

„Strejk generalny jest najlepszym dowodem, że masy już są w ruchu. Kto je zdola powstrzymać?

jednej strony i wiarygodności wiadomości wszystkich agencji burżuazyjnych z hiszpańskiego — i każdego innego — rewolucyjnego pola walki z drugiej strony.

Oblicze rewolucji w Hiszpanji, krystalizuje się coraz wyraźniej. Kapitałowi międzynarodowemu nie wiele zdadza się jego wysiłki ukrycia prawdy o Hiszpanji pod doniesienia o „republikanach” i o „buntach generałów”. Masy pracujące będą uważnie śledziły dalszy przebieg walk rewolucyjnych proletariatu hiszpańskiego, życząc mu pełnego zwycięstwa

Pan Steeg utworzył rząd

POD WSPÓLNYM PATRONATEM REAKCJONISTY POINCAREGO I SOCJALISTY BLUMA.

Afera Oustrica zbyt mocno już cęchnie i Tardieu, silnie w niej zaangażowany, musiał ustąpić. Stolec premierowski zajął po nim pan Steeg, specjalista od duszenia w krwi narodów kolonialnych, znajdujących się pod panowaniem Francji. Marokko pamięta to dobrze z czasów powstania Riffenów.

Tak jak Świtalski i Raczkiewicz, znowu usiedli na fotelach „marszałkowskich”, biegali do „czynników decydujących” po błogosławieństwo tak p. Steeg udał się do wodza reakcji francuskiej, do politycznego kierownika wojny światowej i najzagorzalszego wroga Sowietów, do p. Poincare. Ten raczył mu udzielić swojego przyzwolenia.

Do Bluma, przywódcy socjalistów nie potrzebował się fatygować pan Steeg. Blum poparcia udzieli bez próśb. Tylko w niewygodnych sytuacjach dyskretnie groszować będzie przeciw jego wrogom, ale wówczas gdy będzie zapewnione poparcie ze strony skrajnej prawicy. Ten rząd „centro-lewy” składa się w trzech czwartych z ministrów po-

przednich, jawnie i jaskrawo reakcyjnych gabinetów Tardieu i Poincare’go. Będzie też kontynuował politykę swoich poprzedników, politykę przerywania ciężarów trawiącego już i Francję kryzysu na barki mas pracujących za pomocą zorganizowanej drożyzny, racjonalizacji i polityki podatkowej. Polityka wewnętrzna pójdzie dalej po drodze ataków na rewolucyjny ruch robotniczy. Polityka zagraniczna, polityka wzmocnionych przygotowań wojennych przeciw Sowietom, zdemaskowanych przez proces sabotażników w Moskwie, nie ulegnie żadnej zmianie, gdyż nawet kierownik tego resortu się nie zmienił. Socjaliści krzyczą — Briand to przecież nasz, naszą prowadzi politykę”

Ta nowa forma koncentracji kapitalistycznej nie wróży długiego żywota. Słaba jest, ma drobną, nieznaną większość w rozklekotanym parlamencie trzeciej Republiki.

*) A polityka kolonialna? Sam pan Steeg — Marokańczyk czuwać będzie nad nią.

I jeszcze 150 robociarzy... na bruk

Towarzystwo „Huta Bankowa” prowadzące kilka kopalni na terenie powiatu częstochowskiego, zamknęło kopalnię „Mlynek”, zatrudniającą około 150 robotników

Tyle krótka wzmianka w prasie burżuazyjnej.

No, bo i cóż się stało?

Jeszcze 150 robotników wędruje na bruk... A że ci robotnicy mają rodziny — liczymy przeciętnie 5-osobowe — więc jeszcze 750 ludzi będzie przymierało głodem. I to na długo, długo... Bo nowej pracy dziś nie znajdziesz. Przez parę tygodni psi zasiłek z funduszu bezrobocia. A potem — ? Potem: zdychaj!

„Huta Bankowa”? Ta ma w samym tylko powiecie częstochowskim „kilka kopalni”. W innych powiatach pewnie się też coś znajdzie. Cóż znaczy jedna huta „Mlynek”? Cóż znaczy niedza 150 rodzin robociarskich? Nie! Dla dyrektorów i bez „Mlynka” starczy na wille, na auta, na szampany, na dziewczki...

Zjazd pisarzy proletariackich

„Wiadomości Literackie” podają, że w listopadzie odbył się w Charkowie międzynarodowy zjazd pisarzy proletariackich. Przybyło ponad 100 delegatów z 22 krajów. Honorowym prezesem zjazdu wybrano jednogłośnie „wodza rewolucji światowej Stalina” jak głosi uchwała zjazdu.

M. in. wyrażono wzdargę Panait Istratiemu, pisarzowi rumuńskiemu, który ostatnio szkaluje uporczywie ZSRR — w swych utworach.

Imieniem polskich pisarzy proletariackich zabrał głos Bruno Jasiński, który wyraził ubolewanie, że polscy pisarze proletariacki nie mogli przybyć na zjazd z powodu przeszkód, stawianych im przez polski faszyzm.

Szczerze pokojowa polityka Z. S. R. R.

List zast. kom. lud. spr. zagr. Karachana do deleg. Chin

Moskwa (PAT). Delegat chiński na konferencję chińsko-sowiecką Moh-Teh-Hui zawiadomił Karachana o swym zamiarze wyjazdu na pewien czas do Chin. W odpowiedzi Karachan przesłał list w którym oświadcza m. in.: „Podzielając całkowicie pragnienie, wyrażone uprzednio przez Pana, aby na konferencji przystąpić naprawdę do rozpatrzenia kwestyj, dotyczących wschodnio chińskiej linii kolejowej, oraz podjęcia stosunków dyplomatycznych i handlowych, dla zbadania których na posiedzeniu konferencji w dniu 4 bm. powołane zostały do życia specjalne komisje. — rząd sowiecki oczekiwać będzie na powrót Pana i podjęcie prac konferencji możliwie jaknajprędzej. Rząd sowiecki oczekiwać będzie również wykonania wszystkich innych zobowiązań, które strona chińska przyjęła na siebie na podstawie protokołu, podpisanego w Chabarowsku”.

Strajk generalny w Hiszpanji przybiera na sile

Bilbao (PAT). Strejk generalny, który został tu ogłoszony, zdaje się rozszerzać na północną część kraju.

O wszelkich szykanach przy kolportażu

„PRZEGLĄDU SPOŁECZNEGO” donoście nam natychmiast.

Z fabryk, hut i warsztatów

Walka piekarzy warszawskich trwa

Pisaliśmy niedawno, że po 12 tygodniach bohaterskiej walki, został zwycięsko zakończony strajk żydowskich robotników piekarskich. Na konferencji majstrów piekarskich z robotnikami, majstrowie musieli uznać prawie wszystkie żądania robotników, a strajk miał się już ku końcowi. Nazajutrz jednak po konferencji, majstrowie nagle zerwali dalsze pertraktacje z robotnikami i cofnęli wszystkie podane poprzednio warunki.

W odpowiedzi na prowokacyjne zachowanie się majstrów, zw. zaw. ogłosił strajk powszechny żydowskich robotników piekarskich w Warszawie. Wczoraj wieczorem, na zew związku stanęło około 170 piekarzy, zastrajkowało do 1000 robotników. Tylko 4—5 piekarzy zostało uruchomionych przy pomocy majstrów i faszystowskich lamistraków frackich. Do tego „szlachetnego” grona lamistrajkowego przyłączyła się również piekarnia cukiernicza p. Zapały, w której na 7 robotników pracuje 4-ch bundowców, członków zarządu ugodowego Zw. Spożywczego — Długa 19. Kiedy Komisja kontrolna strajkujących robotników, przysłała do piekarni zdjąć robotników z pracy, bundowcy przeciwstawili się wezwaniu Komisji i pozostali w piekarni, gdzie pracują pod ochroną policji. Wczoraj wieczorem robotnicy piekarzy odbyli kilka burzliwych demonstracji na ulicach Smoczej-Dzielnej, Pawiej. Piekarnie prezesa cechu Wilnera i 2-ch wiceprezesów zostały zdemolowane. W demonstracji brało udział po 300—400 robotników. 4-ch robotników aresztowała policja. Na ulicach Długiej, Marszałkowskiej, Chłodnej robotnicy wybili wielkie szyby wystawowe kilku cukierni i sklepów, (jak np. „A la Fourlet” i t. p.) i oblali naftą pieczywo i ciastka, brane ze z bojkotowanych

piekarń, czego właściciele nie usłuchali.

Na dziś, na godzinę 10 rano, wyznaczony był wiec piekarski na pl. Grybowski. Jeszcze zadługo przed wiecem plac był obstawiony przez policję konną, pieszą i masę agentów. Wiec nie mógł z tego powodu dojść do skutku; robotnicy przerzucili się na róg Twardej i Pańskiej, gdzie sformowali krótką demonstrację. Piekarnie są obstawione przez policję. Na wozach z pieczywem jedzie policjant wraz z furmanem w obawie przed wypadkami. Robotnicy masowo chodzą po ulicach i kontrolują fabryki. Główne żądania robotników są następujące: uwolnić aresztowanych piekarzy, przyznać odszkodowanie w sumie 2000 zł dla aresztowanych i ich rodzin, uznać zw. zawodowy, uznać fajeranty dla bezrobotnych, uznać prawo kontroli pracy przez zw. zawodowy.

Przez wtorek cały dzień strajk trwał solidarnie. Czynione są próby porozumienia się z robotnikami polskimi, aby poparli akcję robotników żydowskich. W Łodzi na zebraniu robotników piekarskich, zebrano 100 zł. na warszawskich piekarzy.

Zdradziecka Komisja Centralna milczy przez cały czas strajku, jakby robotnicy nie krzawili w walce z majstrami i policją. Zarząd Centralny ugodowego Zw. Zaw. Spożywców — Długa 19, opanowany przez PPS i Bund właśnie w czasie akcji piekarskiej wykluczył związek robotników żydowskich z Centrali (związek znajduje się na ulicy).

Socjal-faszystowskie pieski bundowskie musieli przy tej okazji coś zarobić i chcieli przyciągnąć robotników piekarskich do swojej fikcji związkowej, ale nie udało się totom ta sztuczka. **Piekarz.**

Szkola — Studzieniec

WALKA STRAJKOWA UCZĄCEJ SIĘ MŁODZIEŻY ROBOTNICZEJ.

5-go bm. wybuchł strajk 160 uczniów szkoły rzemieślniczej na Stawkach 36 w Warszawie. Zatarł wybuchł w związku z tem, że jeden z inżynierów zażądał od ucznia, by wyrzucił śmiecie z warsztatu. Ten odmówił wykonania tego koczowego rozkazu, za co z miejsca został wydalony za „nieposłuszeństwo i podburzanie kolegów”.

Szkola ta jest dla młodzieży — Studzieniec. Wypadki łżenia a nawet bicia uczniów są na porządku dziennym, szczególnie w młodszych klasach. Zmusza się uczniów do babrania w śmieciach, dźwiga-

nia wielkich ciężarów (od czego jeden się podźwignął i dotychczas choruje). Wzywani są do prywatnych posług przez majstrów i inżynierów. W całej pełni przeprowadza się porządki, przewidziane przez ustawę przemysłową dla młodzieży na fabrykach i warsztatach.

CO SŁYCHAĆ W KRAJU?

„WYPADKI” PRZY PRACY.

Polamanie żeber i rąk. Na stacji pomp rzecznych w Warszawie, robotnik 61-letni Roman Majewski (Brukowa 19) w czasie pracy był przynięciony ciężarem, doznając złamania 2-ch żeber z prawej strony. M. przewieziono do szpitala na Pragę.

40-letni Jan Cendrowski, kierowca z Warszawy (Chmielna 83), w czasie zapalania silnika przy samochodzie, w garażu (Prosta 42), był uderzony korbą, doznając złamania prawej ręki. C. opatrzone w ambulatorjum Pogotowia.

Przy myciu okien. 72-letnia Karolina Berchmanowa (Młynarska 6) dozorczyńską ubikacji na dworcu Warszawa-Wschodnia, myjąc okno na parterze, straciła równowagę i spadła z wysokości półtora metra, wezwany lekarz pogotowia stwierdził potłuczenie pleców i wstrząs mózgu. Po opatrzeniu starszka pozostała na miejscu.

Przynięciony skrzynią. Na stacji torwarowej Warszawa-Gdańska, przy

komorze celnej na ul. Błońskiej zdemolowana z wozu skrzynia przyniętła 25-letniego Stanisława Eaka (Obozowa 7) furmana. Doznał on złamania lewego przedramienia. Nieszczęśliwego opatrzył na miejscu lekarz pogotowia.

K. O. P. STRZELA...

PAT donosi, że patrol K. O. P. zranil i ujął „jakiegoś osobnika”, którym „okazał się” Bigmajow, znany komunistą.

A ubiegłej nocy ten sam K. O. P. postrzelił — podajemy za PAT-em — trzech mężczyzn, którzy w sposób nielegalny przedostali się z Rosji sowieckiej i usiłowali dokonać napadu (skąd K. O. P. wie, co oni chcieli?) na folwark Jadwinów.

CIEŻKIE WYROKI.

W dniu 15 bm. wileński sąd okr. na sesji wyjazdowej w Święcianach rozpatrywał sprawę 7 komunistów, aresztowanych w styczniu br. Na mocy wyroku sądu skazano dwóch oskarżo-

nych na karę wzięcia po 5 lat. 5 oskarżonych po 4 lata.

Zebranie bezrobotnych w Częstochowie

W piątek, dnia 12 grudnia br. odbyło się tu zebranie bezrobotnych, którzy stawili się w liczbie 2 tysięcy.

Zebranie zagał Prymos, udzielając głosu członkowi PPS-Lewicy Krakowieckiemu. Ten po dłuższym przemówieniu scharakteryzował położenie tysięcy bezrobotnych, przywierających głodem i zaznaczył, że faszizm rozpoczął ofensywę przeciw bezrobotnym na całej linii, odbierając zasiłki rob. sezonowym. Ustawiczne redukcje zwiększają coraz bardziej ogromną armię bezro-

botnych. W jednym pokoju znajdowała się sama policja, która nie dawała zapalić światła i nie dopuszczała świadków, chociaż przewodniczący domagał się tego. Tam gdzie światło się paliło i byli świadkowie, tam nielegalnego nie znalazono. Ale w ciemnym pokoju znalazły się aż dwa transparenty i odezw komunistyczne. Zaraz aresztowano jedenastu członków PPS-Lewicy, których osadzono w więzieniu i po dwóch tygodniach wypuszczono i oddano pod dozór policji. Jednego towarzysza, którego oskarżają jako gospodarza lokalu nadal z trzymują. Lokal zamknęli, myśląc zapewne, że w ten sposób zamkną

Nadzór policji mamy już zniesiony przez sędziego śledczego, ale policja nie chce nam oddać kluczy i rzeczy, które należą do PPS-Lewicy.

Robotnicy Wyszkowa nie dadzą się jednak zteroryzować i

Robotnicy m. Wyszkowa-

botnych.

Przemówienie Krakowieckiego zostało przyjęte burzą oklasków i okrzykami: „Wszyscy pod magistrat!” Drugi zabrał głos czł. Frakcji Rew. Gładysz, którego wygwizdano. W końcu bezrobotni wybrali delegację w osobach Prymosa i Krakowieckiego. **Bezrobotny.**

Na fundusz prasowy

Robotnicy huty w Będzinie zł. 24.30; Robotnicy drzewni Warszawa zł. 102.50, Robotnicy Norblina Warszawa zł. 84, Robotnicy polscy w Roubaix (Francja) Frs. 250.—, Górniczy - Polacy zatrudnieni w Dourges (Francja) Frs. 181.—, Rewolucyjni akademicy z Polski w Pradze (Czechosłowacja) zł. 100.—, Robotnicy polscy w Gdańsku Guld. gdańskich 56.— (= zł. 98.—), Klub robotniczy „Oświata” Buffalo N. Y. (U. S. A.) Dol. amer. 60—

ODPOWIEDZI REDAKCJI

P. Neg. Prosimy o korespond. o warunkach pracy u Bala w Polsce.

T. Margiel. — Bardzo dziękujemy za wyrazy uznania. Prosimy o nadsyłanie korespondencji. Wiersz wasz jest jeszcze bardzo słaby i dlatego umieścić nie możemy. Pracujcie nadal nad sobą.

Protestacyjne demonstracje w Warszawie w związku z procesem PPS-LEWICY

W związku z odbywającym się w Sądzie Apelacyjnym w Warszawie procesem PPS-Lewicy 16 grudnia w godzinach wieczorowych przed gmachem Sądu Apelacyjnego w Warszawie przy ul. Świętojurskiej odbyła się demonstracja robotników, protestujących przeciwko odbywającemu się w tym dniu procesowi. Po krótkim przemówieniu — rzucono hasła. Policja rozpedziła zebranych i aresztowała 3-ch demonstrantów. Druga demonstracja przeszła ulicą Karmelicką.

W Łodzi odbyło się kilkanaście masówek. M. in. przed lokalem PUPP, przy ul. Łomżyńskiej do zgromadzonych robotników przemawiał poseł komunistyczny Danecki. Policja rozpedziła demonstrantów, aresztując 9 robotników.

Również przed lokalem PUPP, przy ul. Matejki robotnicy urządzili wiec.

PROTEST

Dnia 14 bm. odbyła się konferencja robotników w Ozorkowie. Konferencja składa energiczny protest przeciwko procesowi PPS-Lewicy.

Proces oparty na fałszywych zeznaniach prowokatorów Czumy, Różyckiego i Legomskiego jest jeszcze jednym

Domagamy się uwolnienia wszystkich bojowników proletariatu.

Przyjdym konferencji:

J. Przybyszewski,

J. Cyrus,

J. Wydrzyński.

Sekretarz:

St. Langian.

Co się dzieje na Pawiaku?

Na Pawiaku wre walka więźniów politycznych. Administracja z osławionym naczelnikiem **Jankowskim** na czele i oberpomocnikiem **Walczakiem** zaciska coraz mocniej pętlę reżymu więziennego. Zaostroża się system segregacji uwięzionych. Rewizje nie nadążają za rewizjami. Izolacje, szykany, kareer są na porządku dziennym.

Rękoczyny a raczej kluczożyny też nie są rzadkością. Piekarczy strajkujących traktuje się jako kryminalistów. Podobnie też próbowano 8 żołnierzy, sprowadzonych z więzienia wojskowego, a oskarżonych o agitację komunistyczną w wojsku osadzić na warunkach kryminalnych. Czterech z nich, bardziej opornych, wpakowano do karceru. Nasz korespondent warszawski donosi, że pod bramą więzienną w tych dniach odbyła się **demonstracja robotników**, solidaryzujących się z uwięzionymi.

Tych wypadków nie przytłumią przed opinią mas pracujących wrzaski Niedziałkowskich i spółki o Brześciu, którego bohaterzy — na baczność stawali i całym gardłem ryczeli — „Niech żyje...”, gdy ich zwierzchnicy pułkownikowscy (jak podaje interpolacja) po pysku i gwałtach dziej prali.

„Legenda Brześcia”, którą teraz na gwałt wykuwają w dół wie socjalfaszystowscy nie im nie pomoże. Robotnicy i chłopcy nie dadzą sobie oczu zamydlonych, nie dadzą sobie odwrócić uwagi od tego, co się dzieje na Pawiaku i w innych, poza Brześciem, kaziarniach.